

следва, че Съветът е институцията, която разрешава подписването и временното прилагане на споразуменията. Ето защо решението е следвало да бъде взето единствено от Съвета, а не и от държавите членки, заседаващи в рамките на Съвета.

4. С второто правно основание Комисията твърди, че като е приел обжалваното решение, Съветът е нарушил първа алинея на член 218, параграф 8 от ДФЕС, във връзка с член 100, параграф 2 от ДФЕС, TFEU, съгласно които Съветът действа с квалифицирано мнозинство. Решението на държавите членки, заседаващи в рамките на Съвета, не е решение на Съвета, а акт, приет от държавите членки колективно като членове на техните правителства, а не в качеството им на членове на Съвета. Предвид неговия характер подобен акт изисква единодушие. В резултат от всичко това, като счита двете решения за едно, което да бъде взето с единодушие, Съветът променя изцяло самия характер на правилото за квалифицираното мнозинство, въведено в първа алинея на член 218, параграф 8 от ДФЕС.
5. Накрая, Съветът нарушил целите на Договорите и принципа на лоялно сътрудничество, предвиден в член 13, параграф 2 от ДЕС. Съветът е трябвало да упражни своите правомощия без да заобикаля институционалната рамка на Съюза и процедурите на Съюза, предвидени в член 218 от ДФЕС, и е трябвало да извърши това в съответствие с посочените в Договорите цели.

(¹) ОВ L 283, стр. 1

Жалба, подадена на 26 януари 2012 г. от Monster Cable Products, Inc. срещу решението на Общия съд (четвърти състав), постановено на 23 ноември 2011 г. по дело T-216/10 — Monster Cable Products, Inc./Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели), Live Nation (Music) UK Limited

(Дело C-41/12 P)

(2012/C 73/41)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Monster Cable Products, Inc. (представители: O. Günzel, A. Wenninger-Lenz, Rechtsanwältin)

Други страни в производството: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели), Live Nation (Music) UK Limited

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Съда:

— да отмени Решение на Общия съд (четвърти състав) на Европейския съюз от 23 ноември 2011 г. по дело T-216/10;

— да разпореди ответникът да заплати съдебните разноски, направени от жалбоподателя.

Правни основания и основни доводи

Жалбоподателят твърди, че когато отхвърля жалбата в първоинстанционното производство на основанията, изложени в Решение от 23 ноември 2011 г., Общият съд не е взел предвид цялата фактическа обстановка и всички фактически обстоятелства в производството, което води до това, че обжалваното съдебно решение се основава на непълни факти. Ето защо в обжалваното решение липсва задължителната цялостна преценка на всички обстоятелства, които следва да бъдат взети предвид, когато се преценява вероятността от объркване. Поради това решението е неправилно и нарушава член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 40/94 (¹).

Жалбоподателят счита, че ако бе извършил съответната цялостна преценка, Общият съд щеше да стигне до извода, че решението на първи апелативен състав от 24 февруари 2010 г. нарушава член 8, параграф 1, буква б) РМО (²). Накратко, жалбоподателят твърди, че член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 40/94 е нарушен поради следните причини:

Не е взет предвид факта, че „специализираният среден потребител в Обединеното кралство“ е съответният потребител, във връзка с който е трябвало да бъде извършена преценката за вероятността от объркване;

Неправилно прилагане на установените принципи на правото за преценяване на сходство между стоките;

Нарушаване на принципите, според които, за да прецени вероятността от объркване, следва да бъдат взети предвид всички относими в конкретния случай фактори а, *inter alia*, отличителния характер на по-ранната марка.

(¹) Регламент (ЕО) № 40/94 на Съвета от 20 декември 1993 г. относно марката на Общността (ОВ L 11, стр. 1, Специално издание на български език, 2007 г., глава 17, том 1, стр. 146)

(²) Регламент (ЕО) № 207/2009 на Съвета от 26 февруари 2009 г. относно марката на Общността (ОВ L 78, стр. 1)

Определение на председателя на Съда от 13 януари 2012 г. (преюдициално запитване от Bundesverwaltungsgericht — Германия) — Attila Belkiran/Oberbürgermeister der Stadt Krefeld, в присъствието на: Vertreter des Bundesinteresses beim Bundesverwaltungsgericht

(Дело C-436/09) (¹)

(2012/C 73/42)

Език на производството: немски

Председателят на Съда разпореди делото да бъде заличено от регистъра.

(¹) ОВ C 24, 30.1.2010 г.